

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1551. usque ad annum 1553

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118561

§. 87. Quadraginta accusationum capita adversus Servetumcoram
Judicibus prolata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66577)

Sæcul. XVI
A.C. 1553.

posito magis opportunam censeret civi-
tatem, hinc eo confugerat, verum paulo
post morti, quam declinare nitebatur,
ultro occurrebat; Calvinus enim Serve-
tum eo recessisse haud ignorans Syndi-
cum accessit, a quo etiam Servetus de
hæresi accusatus die decima tertia Au-
gusti rursus in vincula conjicitur, ac
postera die quæstioni subjicitur.

§. LXXXVII.

*Quadraginta accusationum capita ad-
versus Servetum coram Judi-
bus prolata.*

Cum ex municipali ejusdem urbis jure
Accusator ad eandem cum accu-
sato pœnam carceris sese obstringere te-
neretur, Calvinus vero pro Serveti adver-
sario haberi nollet, eapropter quemdam
nomine Nicolaum Fontanam subroga-
bat, clamque in instruendis judicii actis
illum moderabatur; nam vero sat simile
est, quod Fontana Calvinus Discipulus,
ac ei ab epistolis fuerit, unde nonnulli
Scriptores illum hujus Hæresiarchæ fa-
mulum, vel coqum fuisse perperam affir-
mant. Magistratus accusationum capita
recipit, examinat, eaque ad accusati
condemnationem sat valida censet, hinc
nil ultra supererat, nisi ut hac in re
adeo caute procederet, ne Helvetiorum
Pagis

Sæcul. XVI. Pagis ulla querendi anfa præberetur.
A. C. 1553. Eapropter duo excogitabantur media,
 quorum primo decretum, ut Servetus
 circa errores, de quibus accusabatur,
 cum Calvino in arenam descenderet,
 altero autem præceptum, ut circa sen-
 tentiæ pronuntiandæ normam Tribuum
 Helveticarum iudicium exquireretur.
 Id tamen antequam fieret, Calvinus cum
 Serveto disputare aggressus est, ubi prior
 ludicræ huic scænæ initium dedit Ser-
 vetus, ac vanam doctrinæ suæ ostentatio-
 nem præmittens certaminis sui argu-
 mentum ad tria reduxit capita, in quibus
 de Christo Domino, de Filio Deo, ac
 tandem de ipso Deo differebat, ac circa
 hæc omnes suos effundebat errores,
 præcipue affirmans, ex eo, quod Deus
 nonnisi unus in natura, æternus, invi-
 sibilis, atque incomprehensibilis sit,
 cunctaque creaverit, ac gubernet, om-
 niaque ab eo producta existant, infe-
 rendum esse, quod Christus Dominus
 non sit supremus Deus, sed pura crea-
 tura, eique magnus Dominus, ac Deus
 ingentem potentiam, ac sanctitatem de-
 derit, nec non illius dominio omnia sub-
 diderit, ab illis tamen verbis Prophetæ
 dicentis, quod Christo omnia sint sub-
 jecta, abs dubio excipiendus veniat
 ille, qui ei subjecit omnia. Hunc in mo-
 dum argumentabatur Servetus.

*Lubieniki
 hist. reform.
 Eccl. Pol.
 1685.*

§. LXXXVIII.